

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **Ing. arch. M. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské náměstí 6, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 1. 2014, č. j. 11 A 158/2012 - 81,

takto:

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Podanou kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Městského soudu v Praze. Podáním ze dne 9. 2. 2014 stěžovatel zažádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a osvobození od soudních poplatků. Návrh zdůvodnil nedostatkem prostředků a doložil čestné prohlášení, podle kterého nemá v současné době pravidelný příjem a hotovost mu postačuje pouze na krátkodobé pokrytí výdajů.

Nejvyšší správní soud snesením ze dne 12. 2. 2014, č. j. 7 As 26/2014 - 32, zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce a osvobození od soudních poplatků, když dospěl k závěru, že k takovému postupu nebyly splněny zákonné podmínky, neboť stěžovatel je bezpochyby schopen obstarat si finanční prostředky na úhradu svých potřeb prací a zároveň z ničeho nevyplývá, že by současné zhoršení jeho majetkové situace nebylo pouze dočasné. Rovněž s ohledem na charakter sporu bylo na místě stěžovateli nepřiznat osvobození od soudních poplatků, neboť se jedná, stejně jako v téměř stovce dalších řízení vedených v posledních dvou letech před Nejvyšším správním soudem, o spor, ve kterém se stěžovatel brání proti nezákonným zásahům a nečinnosti všemožných správních orgánů, přičemž využívá elektronická formulářová podání zpravidla nadepsaná jako slepý rozklad, slepá žaloba, slepá kasační stížnost či slepá ústavní stížnost, ve kterých obecně namítá porušování celých katalogů základních práv či zásad správního řízení. Takové spory má stěžovatel plně právo vést, dává-li mu objektivní právo procesní možnosti tak činit, a musí v nich mít možnost účinně hájit svá práva. Není však důvod, aby náklady na vedení takových sporů, které je zásadně povinen hradit každý žalobce, za stěžovatele pravidelně nesl stát formou osvobození od soudních poplatků.

Zároveň zdejší soud výše uvedeným usnesením ze dne 12. 2. 2014 vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě do 7 dnů od doručení výzvy s poučením, že nebude-li

soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, bude řízení o kasační stížnosti zastaveno. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 21. 2. 2014. Stěžovatel však soudní poplatek nezaplatil, pouze elektronickým podáním ze dne 28. 2. 2014 sdělil, že není schopen vyčíslit případné náklady řízení, ovšem předpokládá, že půjde řádově nejméně o statisíce až miliony korun. V dalším elektronickém podání ze dne 28. 2. 2014 označil stěžovatel výzvu k zaplacení soudního poplatku za protiprávní, neboť nemá peníze na advokáta, a zažádal o nařízení ústního jednání. Dalším elektronickým podáním ze dne 28. 2. 2014 stěžovatel sdělil zdejšímu soudu, že žádá výhradně listinnou odpověď na svá podání. Dalším elektronickým podáním ze dne 3. 3. 2013 opět stěžovatel zažádal o osvobození od soudních poplatků, ustanovení zástupce a nařízení ústního jednání ve všech věcech vedených u Městského soudu v Praze a u Nejvyššího správního soudu, přičemž obsahově se tato žádost shoduje se žádostí ze dne 9. 2. 2014.

Výše uvedená podání nemění nic na povinnosti stěžovatele uhradit soudní poplatek za podanou kasační stížnost a Nejvyšší správní soud nepovažuje za nutné reagovat konkrétně na každé z nich, neboť se jedná o generická podání obstrukční povahy, která toliko potvrzují správnost posouzení poměrů stěžovatele a povahy jím vedených sporů.

Protože soudní poplatek nebyl na výzvu soudu zaplacen, Nejvyšší správní soud podle ust. § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. řízení o kasační stížnosti zastavil.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 3 věta první ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádnému z účastníků se náhrada nákladů řízení nepřiznává, jelikož řízení bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. března 2014

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu